

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ภาษีป้ายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๔๐๘.๓/๙๒๓๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโต้แย้งการเสียภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ เห็นว่า ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งถือเป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย โดยมีกระทรวงการคลังถือหุ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบและมีการนำรายได้ส่งรัฐ จึงได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่า ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้น แต่กระทรวงการคลังได้รับผลตอบแทนเป็นเงินปันผลจากการถือหุ้นของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ เท่านั้น จึงไม่ถือว่าป้ายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ เป็นป้ายของหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐตามมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับป้ายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ ไม่ได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้ายฯ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงเห็นว่าเป็นกรณีที่มีความเห็นแย้งอันเป็นประเด็นข้อกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่าความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๘^๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้บัญญัติให้เจ้าของป้ายไม่ต้อง

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๒๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

(๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ

(๒) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า

เสียภาษีป้ายในกรณีต่าง ๆ โดยใน (๗) ได้บัญญัติยกเว้นภาษีป้ายสำหรับป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ ดังนั้น หน่วยงานเจ้าของป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๗) จึงมีอยู่ด้วยกัน ๓ ประเภท คือ

๑. องค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หมายถึง องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจ หรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๒. องค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ หมายถึง องค์การของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓. หน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(๓) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

(๔) ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์

(๕) ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

(๖) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(๘) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๙) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(๑๐) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งได้ผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๑๑) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะ โดยเฉพาะ

(๑๒) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๓) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๒มาตรา ๓ เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การเพื่อดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจ หรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การพิจารณาว่าจะได้รับยกเว้นภาษีป้ายหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่าเจ้าของป้ายเป็นหน่วยงานประเภทหนึ่งประเภทใดในสามประเภทตามที่กล่าวข้างต้น สำหรับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยนั้น เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕^๓ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่มีกระทรวงการคลังถือหุ้นอยู่เกินกว่าร้อยละห้าสิบ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม^๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือและสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยายหรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว^๕ ดังนั้น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ จึงเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

เมื่อปัจจุบันธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ เป็นองค์การของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ย่อมได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๒

^๓มาตรา ๖ ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า “ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย”

ให้ธนาคารเป็นนิติบุคคล

^๔มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๕มาตรา ๑๑ ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยายหรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้